

פד:

יש מותרות פרק תשיעי יבמות

עין משפט
נר מצוה

א ה מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה ה"ל י"א
פסג אהין קה קב טור
ש"ע אה"ע פ"ז סעיף כג
וענין ז סעיף ג:
ז ב מ"י פ"ח ס"ג ה' :

תוספות ישנים

(א) וי"ל דהא לא קשה מדי
דלי ליתא לרבי דמי אין
למפקד ליתני משיבתי
הוא לא היה קתיל רביעא
(ג) ודע דשיבתי דהיא
דהאדר ישראל אחת מרי
היא אחר פסולת אלא מרי
שפיר תמורה דלא ליתא
לרבי דמי וי"ל למינה
מרי שני שנשא שני
מלכות וכו' ולאשתמע
דמורה דהיא מני שהיא
והיא פסולת הן אה
הפסול וי"ל דהא לא
שפיעין: ושא נכחה כשה
לכונה. פי' הכהן וק"ל לה
כשה משום דמיה לכת
ולא הכהן דמיהי כשה
ולא שפיעין: לבל שיעין
למחין קתיל דמיהי עשה
אין ש"ן שפיר מות עשה
שה"ן נשים פטורות:

וכי תימא קסבר האי תנא דנישואין הראשונים כפי"ן. תימא
דכ"ה"ג לא אמרינן בשום דוכתא נישואין מפילין דלהממיר הוא
דלמר הכי לאסור כנס ואח"כ גירש כפ"ד אחין (לעיל ז): אבל להקל
לא חשכתן ועוד דלמי לאחר מיתה אמרי' בערעל (ועיל ע"ז): כשנפלה
לו ואח"כ נפצע דמילן אסור פיעה:
וי"ל דנבלא הכי פריך לה מגופה:
א' נסוב כי אורחיהו מותרות
לבעליהן ואסורות ליבמיהן.
לא שנשא שני שניה שלישי שלישי
דל"כ שתייהן מותרות לבעליהן
ולבימיהן דהא קסבר דקהל גרים לא
אקרי קהל דקאמר מותרות לאלו
ולאלו גירות אלא כן השנייה שהוא
שלישי נשא ישראלית והיינו כי
אורחיהו שהוא מותר בה ואח"כ
דאסורות ליבמיהן לא קאי אמריהו
דלשת שני שהיא שנייה מותרת ליבמה
דקהל גרים לא אקרי קהל ומשום
אשת שלישי שהיא ישראלית נקט
אסורות ליבמיהן וכן הא דקאמר אי
אסור מותרות ליבמיהן ואסורות
לבעליהן נמי לא קאי אלא אשת
מזרי שני שנשא ארכלית ומשום הכי
נקט כה"ג או נסוב כי אורחיהו אי
אין נסוב דלא מני למינקט כולה
מילתא נחד גברא וקאי מעיקרא
אשת שלישי ובתר הכי קאי אשת
שני ואת' ואמאי לא נקט דליהו קאי
אמריהו כגון מזרי שני שנשא
ישראלית ומזריה ראשונה דהשתא
אחד מהם ישראל גמור ואחד מזרי
שני נסוב כי אורחיהו שתייהן אסורות
ליבמיהן אסור ונסוב אסורות
לבעליהן וי"ל דכן ישראלית ממזרי
שני אין חשוד ישראל לענין קהל
אלא חשוד קהל גרים וא"ת אפי' ליתא
לרבי דמי ליתני ישראל שנשא שני
נשים מזריה ראשונה ישראלית והיו
לו בנים משתייהן דכן מזריה מזרי
שני וכן ישראלית ישראל נסוב כי
אורחיהו אסורות ליבמיהן אסור
ונסוב אסורות לבעליהן וי"ל דלא
תני הכי לפי שנשואי מזריה מותר
באסור והא קתני ממזר וחלל
שנשא באסור (א) ואומר ר"י דלא
פריך אלא ממה ששיר דברים של
חידוש דלא איתא לרבי דמי היה
לו לכולהו משמנתו והכי כי משני
שיר פצוע דכה פריך הא תנא היה
חיובי לאוין ואין זה חידוש ולכסוף
מסוק דמ"מ שירא הוא והא דלא
קאמר שיר גרשה זונה ומתנה
משום דלא חשוד להו שירא דכיון
דתנא חללה הוא הדין גרשה חונה
ומתנה הויה ככלל ממזרת דהכל
ענין אחד וא"ת ומאי מקשה לרבי
דמי ליתא דלא תני הכי משום
דכפולגתא לא קמיירי דאיכה למ"ד
קהל גרים מיקרי קהל ועוד דר'
שמעון ממיר הנקצות מדי ויש לומר

נישואין הראשונים. שנשאה אח שמת מפילין אותה לייבום ובתר
היא עשתא חלינן ולי לאו אלמנה מאחר הואי שרינן לה לכ"ג יבמה:
והא סגא חלל שנשא כשרה. ואסר לה לייבומי אלא כשר: דוקא
אלמנה. שנחללה צניחא ונאסרה לחיובי ההיבוי אבל בתולה חויה
להתייבום: אם איתא להא דרבי דמי.
אם הלכה כמותו: מראשונה ומשנייה.
דהוה להו דור שלישי ודור שני: נסיב
כי אורחיהו. שלישי נשא ישראלית
ושני מזריה שנייה אסורות ליבמיהן
דשלישי ישראל הוא ואסור בשנייה הוא
דמזרי ודומי אחד זכרים ואחד
נקבות אסורין עד דור שלישי ושני
אסור דשנייה: אי אסור ונסוב.
שנשא שלישי שנייה ושני נשא ישראלית:
גיורת מותרת לשלישי דישאל הוא
ולשני דקהל גרים לא אקרי קהל
ולא קרינן שלישי יבא בקהלן ולא שני
דזו לאו קהל הואי ואם נשא האמה
גיורת ומת מותרת ליבמה (ב) כבעלה:
אסורין לאלו ואלו איילוניים. ישראלית
אם שני נשא ישראלית והיא איילנית
אסורה לו משום דישאלת היא
וקשמת אסורה ליבמה משום אשר
תלדי (ב) פטו לאיילניות שאינה יולדת: שיר
פצוע דכה. דהוה מזי למינה
ציה כולה (ג) פצוע דכה שנשא
ישראלית אסורה לבעלה ומותרת
ליבמה כשר. והכשר שנשא כשרה יש
לו אח פצוע דכה אסורה ליבמה
ומותרת לבעלה. פצוע דכה שנשא
ישראלית יש לו אח פצוע דכה אסורה
לבעלה וליבם. גיורת מותרת לה
לוה: הווא. חלל שנשא אסורה
אילוניין ליה וצניחא עסקינן ואלו
משום אסורה ליבמה אלא משום
מותרת לבעלה וקמשמע לן דלא
חזרהו כשרות וכהנחה מלינשא
לפסולין לחליין שומתיין דישאל
ואע"פ שהכחן החיה בחללה כהנחה
לא חזרהו בחללים: מאי כשרה
כשרה לכהונה. דקיימא לן כהן כל זמן
שמצא לישא בת כהן לא ישא בת
ישראל דלמר צנפמים סעודה הכשרה
בת ישראל לכהן בלאו עוברין ודף
(מ"ז): לא יקחו. למה לי למכתב
לא יקחו תרי וימני להזכיר האשה
על ידי האיש קס"ד להזכיר כשרות
שלא ינשא לחללים: אמר רבא כל
היבא כו'. והאי קרא לאו להזכיר
כשרות אחי אלא (ז) פסולות
שלא ינשא לכשרים שכשם שהכהן
מוזהר שלא יקח זונה וחללה כן
היא מוזהרת שלא תשאט: וכל
היבא דהוא לא מוזהר. כגון חלל
בכשרה: עונשים. לאו וכרת אבל
עשה לא הוי עונש הלכך מותר
עשה שהזמן גרמא נשים פטורות
אבל לא תעשה בין שהזמן גרמא בין
שלא הזמן גרמא נשים חייבות: לאו.
דכהונה אינו שום בכל שאין נוהגין
לא יקחו היה חולי לקולא ומיפטרו נשים:
והרי

מסורת הש"ס
(א) לעיל ע"ז. (ב) סוף ע"ז.
יבם ויבמה (א) וקתן פ"ה.
קדושין ע"ז. פ"ז. (ד) רש"י
מ"ז. (ה) ב"ק ט"ז. מותרה כ:
קדושין לה. פסחים מ"ג. ד"ה
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (ו) ודברים
מ"ז. (ז) ופ"ה. (ח) ופ"ה. (ט)
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (י) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (יא) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (יב) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (יג) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (יד) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (טו) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (טז) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (יז) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (יח) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (יט) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"א) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"ב) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"ג) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"ד) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"ה) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"ו) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"ז) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"ח) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (כ"ט) ופ"ה. ט"ז.
מ"ז. ט"ז. ט"ז. (ל) ופ"ה. ט"ז.

תורה אור השלם

1. אשה וזה חללה לא
יקחו ואשה גרושה
מאשה לא יקחו פי' קדוש
הוא לאלהו:
2. דבר אל בני ישראל
איש או אשה כי יעשו
מכל חזאת האדם
למעל מעל בני אשה
הנפש ההוא:
3. כדבר ה'.

גליון הש"ס

גמ' כל היבא החוה
במזריה. פי' מתנה דף י'
ע"י חזריה כסולה וצנפמים
מ"ז דף י' ע"י ד"ה חזרי
למ"ז:

הגהות הב"ח

(א) מ"י פ"ח ס"ג ה'
ומשניה: (ב) ר"י ד"ה
יבמה
יבמה
כבעלה: (ג) ד"ה שיר
וירי ט"זו כמו כן פצוע
דכה: (ד) ד"ה אחר רבא
י"י אלא להזכיר פסולות:

מוסף רש"י

לא הוזכרו כשרות.
הכיתו. להנשא
לפסולין. למקול כהונה
גר חלל שחזרה. שהכיתו
החזרה על צנפמים וס'
לא החזרה עליהם מלינשא
אחין. אבל לפסולין
שהאשים הפסולים חזרהו
עליהן מלינשא אחין. כגון
ממזרים או ממזרים חף
הנשים החזרו עליהם.
דכשהו הכתוב אשה לאת
לכל עונשים שמתורה
י"ד וי"ז. וזו. השוה
הכתוב אשה לאיש
לכל עונשין שבתורה.
מלפן שחזרהו חייבת על
כל לא תעשה שמתורה
שירי עונשן מלקות
פסחים מ"ז.

דעדיפא משני ועוד דמתני' אירי כפולגתא דקסבר קידושין מוספין
בחיובי לאוין דקתני בחיובי לאוין אסורות לבעליהן ומותרות ליבמיהן
משמע דשיין בהו ייבום אלמא תפסי בהו קידושין: ש"י"ר פצוע דכה. אפי' נפצע לאחר שנשאה לא מיתסרה ביהי ליבם שאין פצוע דכה
ולא אמרינן כמות לה נאסרה כו' דלא שייך אלא כשעשה כשהו שום מעשה דנאסרה כן לבעל כגון סוטה ומזכיר גרושה דפ"ק ודף
(א"ט): וקמשמע לן דאיהו הויה בבא. משום מותרות ליבמיהן אילוניין לאשמועינן בלאו הויה בכל דמי משום אסורות ליבמיהן כיון
לאשמועינן בלאו שאין שום בכל כל שכן בלאו הויה בכל:
אלא דא"ש מ"מ תנא ושייר. וא"ת והא אלו קתני דהכי פריך כפ"ק דקידושין (דף ע"ז) גבי ואלו שמעניקין להן וגבי אלו דברים שאין
להם שיעור בשליה פקדא (שם דף מ). ואר"י דהכא לא נקט אלו אלא לפרושי הא דקתני עניינים הרבה צרישא יש מותרות יש
אסורות ובהכי לא שייך למפקד ועוד דככל מקום ששונה שני עניינים אלו ואלו שיש ואלו שאין משייר אע"ג דתני אלו כי הויה דאלו גרשות
שיש להן קנס (מכאן דף טז). דשייר מזרי ודומי ופסול כהונה וצנפמים מקדש (ובזה דף סד). דתנן אלו שפסולין בקדש ולא חשוד
ניתנים למעלה שנתן למטה כו' בחון בפנים צנפמים בחון ופסול וצנפמים שנתן שלא לשמן דחשוד להו צרישא (א"ט): ולמה